

РЕШЕНИЕ

№ 1809

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание
на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. ХР. ШОЙЛЕКОВА
МАРИНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА Д. МИХАЙЛОВА
като разгледа докладваното от М. ХР. ШОЙЛЕКОВА МАРИНОВА
Административно наказателно дело № 20241110203722 по описа за 2024
година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

„ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ” АД чрез юрк. М. - А. е обжалвало наказателно постановление /НП/ №Р-10-41/14.02.2024г. заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Намира, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като не е издаден констативен документ – акт за констатации по чл.19, ал.6 от ЗКФН. Счита, че от описаната фактическа обстановка и направените изводи не водят на констатираното нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ, с оглед на това, че при липса на дефиниция на понятието „фактическа и правна обосновка“ и изпратения на лицето отговор от 11.09.2023г. във връзка с оспорване на размера на изплатеното му обезщетение, не може да се вменяват изисквания от наказващият орган, които според същия се включват в това понятие, тъй като дружеството на време, точно и ясно е отговорило, по какви причини няма да изплати по-голямо обезщетение. Отделно от това, тъй като застрахователят бил изпрател два отговора на лицето, то нямало как да се говори за забавяне на отговора, а преценката на съдържанието на същия била по целесъобразност и не можела да се тълкува като липса на отговор или забавен такъв от дружеството, със съдържание каквото КФН е изисквала. Не приема мотивите на наказващия орган, с които е отказал да уважи възражението на дружеството по констатациите в акта, тъй като изводите били на база на разширително тълкуване на

правната норма и довели до неправилно приложение на материалния закон. Намира също, че при съставяне на АУАН и издаване на НП липсват задължителни реквизити – датата на извършване на нарушението по чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, което ограничавало правото на защита на дружеството. На последно място, сочи че наложеното наказание не е справедливо и при определяне на размера на санкцията не били съобразени всички обстоятелства, довели до извършване на нарушението, както и неправилно била приложена санкционната разпоредба на чл.644 от КЗ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Депозирани са писмени бележки от юрк. М. – А. с вх.№115176/08.04.2024г., в които поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно. Отправени са претенции за изплащане на възнаграждение в размер на 100 лева.

Наказващият орган чрез юрк. Генова оспорва жалбата. Моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Депозира писмени бележки, в които изтъква, че АУАН и НП са издадени при спазване на законовите изисквания за форма и съдържания, както и от компетентни органи. Конкретно по възражението на жалбоподателя за нарушение на процедурата по чл.19, ал.6 от ЗКФН, се позовава на специалната разпоредба на чл.36, ал.1 от ЗАНН, че административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, какъвто в случая бил съставен от оправомощено лице. Намира, че от събраните доказателства категорично се установило, че дружеството е извършило нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ, тъй като в изпратения отговор от 11.09.2023г. не се съдържала фактическа и правна обосновка, с оглед на целите на чл.2, ал.1, т.1 от КЗ, поради което не можело да се приеме, че застрахователят е отговорил в срок, а това се потвърждавало от последващия отговор на дружеството от 29.09.2023г. Счита, че датата на извършване на нарушението е правилно посочена, както в АУАН, така и НП, а санкцията е определена в размер около минималния, за което в НП били изложени мотиви. Противопоставя се случая да се квалифицира като маловажен и да се приложи чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението било извършено в условията на повторност и деянието не се отличавало с по-ниска степен на обществена опасност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение от жалбоподателя в писмените бележки.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ” АД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за това, че при извършена проверка по представени от дружеството документи, във връзка с жалба срещу изплатено обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е

установено, че по предявена претенция №211540941 на 09.08.2023г. на 30.08.2023г. е изплатено обезщетение в размер на 189.12 лева, срещу което е подадено възражение до застрахователя на 04.09.2023г., който с писмо от 11.09.2023г. е отговорил, че при извършения оглед са констатирани увреждания по дясната част на мотора, поради което в калкулацията на изплатеното обезщетение не са включени увреждания, които не са в причинно-следствена връзка с събитието и затова обезщетението е правилно определено, без да е представена от застрахователя необходимата фактическа и правна обосновка на определения размер на застрахователното обезщетение по правилата на чл.108, ал.6 от КЗ, което е сторил на 29.09.2023г. след започване на проверката по случая, а е следвало да отговори не по-късно от 11.09.2023г. - нарушение на чл.108, ал.6 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

НП е издадено въз основа на АУАН №Р-06-375/21.11.2023г.

Приета е административнонаказателната преписка /АНП/ по издаване на обжалваното НП.

Разпитани по делото са свидетелите М. В. С. – актосъставител и С. П. С. – присъствал при съставяне на акта, според които проверката е извършена по документи, въз основа на постъпила жалба от лице, предявило претенция за изплащане на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на 04.09.2023г., което в последствие е възразило срещу изплатеното му обезщетение на 30.08.2023г. като е изпратило писмено жалба до застрахователя на 04.09.2023г. Дружеството на 11.09.2023г. отговорило на лицето, като посочило, че при извършен оглед и констатираните увреждания по дясната част на мотора, в калкулацията на изплатеното обезщетение не са включени увреждания, които не са в причинно-следствена връзка с събитието, поради което обезщетението е правилно определено. Този отговор не съдържал изискващата се по чл.108, ал.6 от КЗ фактическа и правна обосновка на определения размер на застрахователното обезщетение, поради което с писмо от КФН бил изискан и на 29.09.2023г. застрахователят изпратил ново писмо до лицето с необходимата обосновка по правилата на чл.108, ал.6 от КЗ. За констатираното нарушение по неспазване на 7-дневния срок за отговор на възражението или до 11.09.2023г. на дружеството бил съставен АУАН в присъствие на упълномощен представил, на когото бил предявен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Подадената жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество – частично основателна.

Съдът при проверка на АУАН, въз основа на който е издадено НП установи, че е с предписаното съдържание по чл.42 от ЗАНН, в това число по т.3, тъй като точно и ясно е посочената датата на извършване на нарушението. Спазвани са изискванията на

чл.40, ал.1 от ЗАНН за съставяне и акта е предявен по правилата на чл.43, ал.1 от ЗАНН, като в случая това е приложимия ред, с оглед на възражението на жалбоподателя за нарушения на процесуалните изисквания на чл.19, ал.6 от ЗКФН. АУАН е съставен от оправомощено лице със заповед №3-141/31.05.2023г. на Зам. председател на КФН, ръководещ Управление „ЗН“.

Съдът не откри нарушения на процесуалните правила при издаване и в съдържанието на НП по чл.57, ал.1 от ЗАНН, конкретно по т.5, за което горе вече бяха изложени съображения и не е нужно да се повтарят, тъй като съдържанието на НП е идентично със съдържанието на НП. То е издадено от компетентен орган по чл.647, ал.2 от КЗ.

Констатациите в акта и НП се установиха от показанията на разпитаните свидетели, които съдът кредитира като единни и незаинтересовани. Тези показания се потвърдиха от приобщените по АНП писмени доказателства. Дружеството не оспорва констатациите в акта и НП. Излага съображения, че неправилно тези констатации са подведени като административно нарушение, а от тук и за неправилно приложение на материалния закон. Затова, съдът, счита че следва да съсредоточи своето внимание върху основата на спора, а именно в съответствие с изискванията на чл.108, ал.6 от КЗ ли е отговора от дружеството от 11.09.2023г. по повод на възражения на ползвател на застрахователна услуга по изплатено обезщетение.

Тази разпоредба предвижда, че при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.

Действително в ДР на КЗ няма легално определение за фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, но при всички случаи когато се отправя възражение срещу определен размер на обезщетението, следва да се посочи от застрахователя какви вреди е констатирал при огледа, какви е описал, каква оценка е направил на тези вреди и въз основа на какви факти и обстоятелства е преценил, че тези оценени и изплатени вреди са пряка и непосредствена последица от събитието, за да направи извод, в писмото от 11.09.2023г., че в калкулацията на изплатеното обезщетение не са включени увреждания, които не са в причинно-следствена връзка с събитието. Всичко това е обосновка на изплатеното обезщетение и това дружеството е направило с писмо от 29.09.2023г, след като е запитано от КФН при започване на проверката от тяхна страна

Така, категорично се доказва, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ, тъй като е отговорил на възражение по размера на изплатено обезщетение след предвидения в закона 7-дневен срок, който при постъпило възражение на 04.09.2023г. е изтекъл на 11.09.2023г., а е отговорил със закъснение от

12 дена – на 29.09.2023г.

Категорично също се доказва, че нарушението е повторно, тъй като отговаря на дефиницията на §1, т.52 от ДР на КЗ - "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Определящото тук за квалифициращия признак е влязлото в сила на 14.12.2022г. НП №Р-10-208/23.03.2021г., с което на дружеството е наложено наказание за нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ, потвърдено с решение на СРС. Настоящото нарушение е извършено на 12.09.2023г. – денят след изтичане на срока за отговор по чл.108, ал.6 от КЗ, т.е. извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на НП №Р-10-208/23.03.2021г., с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

Правилно, наказващият орган е приложил санкционната разпоредба на чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ, но неправилно е определил размера на имуществената санкция над минималния от 2500 лева, без да съобрази обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН. В случая трябва да се отчете, че отговор е изпратен в срок, макар и не с необходимото по чл.108, ал.6 от КЗ съдържание, а фактическата и правна обосновка на изплатеното обезщетение е изпратена непосредствено след започване на проверката и изискана от КФН – на 29.09.2023г., което е 17 дни след изтичане на срока и не може да се приеме, че това е значително или огромно закъснение. Така, при наличие само на смекчаващи обстоятелства санкцията следва да се определи в минимален размер от 2000 лева и в тази част НП следва да бъде изменено, а в останалата част, следва да остане непроменено.

При този изход на делото, тъй като категорично се установи, че жалбоподателят е извършил нарушението, за което е наказан, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал НП – КФН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН, тъй като наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. При определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение, съдът взе предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, приключилото производство в едно съдебно заседание и извършените процесуални действия от юрк. Генова, като по правилата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ жалбоподателят, следва да бъде осъден за заплати минимално юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА наказателно постановление №Р-10-41/14.02.2024г. заместник-

председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор” в частта, в която на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ” АД за извършено нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ е наложено имуществена санкция в размер на 2500 лева на осн. чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ, като вместо това ПОСТАНОВЯВА определя на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ” АД за извършено нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ имуществена санкция в размер на 2000 лева на осн. чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ. В останалата част НП остава непроменено.

ОСЪЖДА жалбоподателя „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ” АД, ЕИК 030269049 да заплати на учреждениято или организацията, чийто орган е издал НП – КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____